

Следъ тѣзи думи еврейскитѣ учители помолили хазарския ханъ да приеме еврейската вѣра.

Подиръ евреитѣ предъ хазарския ханъ се явили арабитѣ-мохамедани и рекли:

— Нашиятъ пророкъ Мохамедъ е най-великиятъ учитель въ свѣта. Той ни нареди нова вѣра. Нашиятъ Богъ е Аллахъ. Всички араби почитаме Мохамеда и се покланяме на Аллаха. Затова сме силни. Завладѣхме цѣла Арабия, Персия, Месопотамия и Палестина. Ние скоро ще завладѣмъ и Византия. Царството ни е силно, голѣмо и богато. Приемете нашата мохамеданска вѣра (исляма) и вие ще се просвѣтите въ нашата наука, въ нашитѣ изкуства. Заедно съ насъ вашата страна ще стане богата и силна.

Хазарския ханъ се замислилъ, какво да прави, коя вѣра да приеме. Той свикалъ на съветъ първенцитѣ си да разсждятъ по-здраво. Съветътъ решилъ да се поканятъ и християнски учители, та като се изслушатъ и тѣ за Христовата вѣра, тогава ханътъ да реши, коя отъ тритѣ вѣри да предпочете и приеме: християнската ли, мохамеданската ли, или еврейската.

Затова императорътъ изпратилъ отъ Цариградъ Кирила. Съ радостъ Кирилъ се качилъ на корабъ и по Черно море се упжилъ за земята на хазаритѣ.

Кирилъ въ Херсонъ

Като пжтувалъ нѣколко дни по Черно море, Кирилъ стигналъ съ другаритѣ си въ Кримския полуостровъ и се спрѣлъ въ стария градъ Херсонъ. Този градъ билъ византийска колония. Имало византийска власть, византийски войници, а управникътъ на града се наричалъ Никифоръ. Византийскитѣ гражда-